

[Marlann Fischer Boel]

i forhold til det tidligere kendte forslag bl.a. piller nogle veterinærmediciner ud af forslaget.

Dette forslag kan godt give nogle økonomiske konsekvenser for nogle mindre apoteker, og derfor mener vi, det er nødvendigt, at vi følger udviklingen og overvåger virkningen af forslaget, så vi kan følge op, hvis der viser sig utilsigtede konsekvenser af forslaget.

Venstre vil deltage konstruktivt i udvalgsarbejdet.

Jørgen Lenger (SF):

Når man læser lovforslaget og forsøger at få et overblik over apotekervæsenet, springer den privatiserede sundhedssektors lyksaligheder jo i øjnene. Jeg tror heller ikke, at jeg fornærmer ministeren ved at sige, at området unægtelig ser temmelig rodet ud, og når lovforslaget også er rodet, er det næppe ministerens skyld, men så er det, fordi det er vanskeligt at få overblik over den privatiserede del af sundhedsvæsenet. De mekanismer, der virker og får betydning for den enkelte forbruger, er og bliver ganske uoverskuelige, og det synes jeg ikke er ønskeligt.

Forslaget går ud på at mindske udligningen mellem de enkelte apoteker ud fra en filosofi om, at man skal gøre det mere attraktivt at drive sit apotek på en rationel måde, og hvem kan have noget imod det? Ja, umiddelbart ingen, men der ligger jo samtidig i hele vores apoteksystem, at forsyningen også skal sikres i de områder, hvor der er et svagere kundegrundlag – det er jo derfor, udligningen oprindeligt er indført – og så er det bare sådan, at der er apoteker, som aldrig vil kunne blive særlig givtige allerede på grund af deres svage kundegrundlag. Det ved ministeren godt, og det fremgår jo også af lovforslaget.

Der tages højde for den situation og også for andre situationer ved en bestemmelse om, at Sundhedsstyrelsen kan gå ind og drive et apotek. Det er så også i orden. Men det er ikke i orden, at det offentlige, staten og kommunerne, altid kun må komme ind og drive virksomheder, der dårligt kan løbe rundt, navnlig da ikke, når vi så samtidig i tide og utide skal høre på ideologiske udgydelser om, at alt, hvad det offentlige rører ved, giver underskud, og slet ikke, når rationel drift inden for sundhedsvæsenet er en temmelig tvivlsom størrelse. Ratio-

nel drift kan jo nemlig også betyde, at man får en svagere bemanning på bestemte tider af døgnet, uanset at forbrugeren har det samme behov for betjening og det samme behov for vejledning, hvad enten hun kommer om morgenen eller om aftenen.

Vi er heller ikke begejstret for den ændring i beregningsmetoden, der går ud på, at det reelt kun er receptpligtig medicin, der danner grundlag for udligningen. Dels kan den betyde, at apoteker med mindre overskud kan komme til at betale til apoteker med større overskud, dels modvirker den hele filosofien i den øvrige del af forslaget – og hvor er så incitamentet til et veldrevet apotek?

Endvidere lægger den beregningsmetode i hvert fald indirekte op til, at medicin ad åre også skal kunne sælges i supermarkeder og andre steder, hvor vi helst ikke ser det. Ikke fordi der i sig selv er noget galt i, at medicinen ligger sammen med kartoflerne i indkøbsvognen, det har vi egentlig ikke noget imod, men fordi en fjernelse af det indtjeningsgrundlag fra apotekerne vil gøre det nødvendigt at øge priserne på de produkter, det aldrig vil kunne betale sig at fjerne fra apotekerne, og det er der kun forbrugerne til at betale. Salg andre steder end på apotekerne vil også betyde, at der gives en langt dårligere rådgivning til forbrugerne.

Derfor kan jeg i første omgang ikke melde ud med nogen positiv holdning til ministerens forslag, men jeg vil slutte med at give ministeren det løfte, at vi vil være meget modtagelige for argumenter, vi vil lytte til hvert et ord, der bliver sagt, og vi vil give ministeren en chance for at overbevise os.

Men som det er fremgået af mit indlæg, er udgangspunktet for vores holdning til lovforslaget ikke særlig positivt.

Køpke Christensen (FP):

Ved behandlingen af dette forslag kan vi jo lige så godt være ærlige. Der kendes ingen eksempler på, at socialisme nogen sinde har gavnnet noget som helst. At socialisme inden for apoteksvæsenet hverken gavner forbrugerne eller apotekerne, fremgår jo tydeligt af bemærkningerne til lovforslag nr. L 9.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at det i de senere år har været nødvendigt at yde ekstraordinært tilskud til en række effektivt drevne apoteker med stor omsætning